

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

Ca. xvi. De crimi[n]e repentundaru[m] q[uo]d tenent[ur] iudices &
p[re]sides qui aliq[ui]d o[mni]no accipiu[n]t p[ropter] eas res q[ue] sibi
su[n]t ex off[icio] facie[n]de. & de samuele q[ue] docet ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](#)

nus cardinalis rome deges in excelsis singulariter habitauit ex
cutiens man⁹ suas ab om̄i munere vt nōdum natus sit:cui⁹ au-
rū vel argentū in mun⁹ acceperit.Quid referam martinū⁹ qui
cōtra morē a legatione pauper rediēs:cū ab ep̄o florētino equū
socio necessariū magna cōpulsus instantia accepisset eūdē resti-
tuit donatori:ex quo eū ab initio dati muneris causam in roma
na curia ventilandā habuisse cognouit.Qd & plenius sanctus
clareuallēsis abbas qui eū perfectius nouerat refert in libro do-
ctrinali quē ad sanctū Eugenīū de cōtemplatione vel considera-
tione scribit.Taceo qd venerabilis pater Gaufridus Carnotēn.
legatus aquitanie, puincialium munera nō recepit nisi in causa
esculēti & poculēti/& hoc cū summa frugalitate:sed om̄ia que
in exeniorū ratione offerebātur vt stercora cōtemnebat.Testa-
tur sanct⁹ Bernard⁹ clareuallēsis q̄ p̄fscem quē vulgo sturtionē
dicūt a deuoto quodā legationis sue clerico gratis accipere no-
luit:nec ante acquieuit offerētis iprobitati q̄ ei pro admissō ex-
ennio precium numeraret.

C De crimine repetūdarū quo tenētur iudices & presides qui
aliquid oīno accipiūt ppter eas res que sibi sunt ex officio faci-
ende/& de samuele q̄ docet iuge sacrificiū esse debere in domo
iudicis que seipsum collatione iustitie/& honorū operum exhib-
et templum dei.

Capl. XVI.

S Ed crebrescētibus vitiis etiā in clero sunt hodie cōti-
nentie tāte exempla rarissima:cū tñ de cēsura legum
summa cōtinentia magistratib⁹ om̄ibus sit indicta.
Adeo quidē vt qui ordinariā gesserit potestatē:quic-
quid ex vetere delegationis titulo pfliigauerit:cū dispendio pu-
doris atq̄ fortune id est honoris atq; dignitatis:de p̄priis facul-
tatib⁹ intra puinciā positus inferre cogaf.Lexe quoq̄ iulia re-
petūdarum teneſ qui cū aliquā potestatē haberet ob iudicadū/
vel nō iudicandū:decemendū vel nō decemendū:aut ob denun-
ciandū testimoniu vel nō denūciadū/pecuniā acceperit:et in
summa quo magis aut min⁹ quid ex officio suo faceret:nec v̄su
capit qd accipif anteq̄ redeat in potestatē eius a quo pfectū est
aut heredis.Venditiones quoq̄ & locationes pluris minoris
ve factas lex ista rescindit/& ea dānatī testimoniu publicū dice-
re/aut iudices esse/aut postulare phibētur.Et licet cōmicti extra
ordinē hodie puniātur:plerūq; dānatū exilio/vel etiā durius p
ut admiserint.Sed & ab heredibus pena repetit.Inspice verba
legis / & quāta indignatiōe crimen hoc persequaf attende.**Vt**

Martini cōt-
inentia.Gaufridi con-
tinentia.ff.ad.I.iuli.re-
pe.l.iiij.iiij. et
vij.in princi.ff.ad.I.iuli.re-
pe.l.qd cōtra.
vscp ibi.r ea.
ff.ad.I.iuli.re-
pe.l.cađ.ij.rii.
ff.ad.I.iu.rep.
lex iulia.5.ho-
die.j.q.j.in fi.
ff.ad.I.iu.rep.
lij.r.5.eo.l.tj.

Policratici de Curialiū nugis.

C.ad.l.iuli.re vnius (inquit) pena metus possit esse multorū ducē q male egit
pe.l.i.vsq ibi ad prouinciam quā nuda uerat cū custodia cōpetēti ire p̄cipim⁹:
itemos.

C.ad.l.iuli.re stulit in quadruplū iuitus exsoluat. Itēq; Oēs cognitores & iu-
petū.l.iij. vsq ibi et illud. dices a pecuniis atq; patrimonii manus abstineāt: neq; alienū
iurgiū putent suā predā. Etenī p̄uatarū litiū cognitor idēq; mer-

C.ad.l.iuli.re cator statutā legib⁹ cogef subire iacturā. Et illd.Iubem⁹ quoq;
pe.l.iubemus & hortamur vt si quis forte honoratorū decurionū: possessoru⁹/
vsq ibi.vtinā. postremo etiā colonorum:a cuiuslibet ordinis iudice fuerit aliq;
ratione concussus: si quis sciat venalē de iure fuisse sententia⁹: si

ps.cxvij.

i.Regū.xij.

Exclamatio
pulchra.

Si quis postremo quaci⁹ de causa improbum iudice⁹ potuerit
approbare. His vel administrante eo:vñ post amministratiōne
depositā in publicum pdeat: deferat crimē/delatū approbet/ cū
probauerit/& victoriā reportaturis & gloriam. Utinaz hec
vel audiātur a nostris (nam vt seruēuir optare vix audeo) quos
quotiens diligentius intueor: concussores mihi poti⁹ videor vi-
dere q iudices: ac si ad hoc solū dati sint vt prouinciam spolient.
Sed & leges ipse & consuetudines quibus nunc viuitur infidie
sunt & laquei calūniatiū: verborum tendicule pponuntur: & au-
cupationes syllabarum: vel simplici qui fillabizare nō nouit. Fe-
ci(inquit) iudicium & iustitiam: non tradas me calūniatib⁹ me.
Ac si aperte dicat. Qui iudicium peruerunt & iustitiam dese-
runt/tradant calūniatori: qui filios adam ante conspectū dei ac-
cusat die nocteq;. Legitur in libro regnorū ad vniuersum israel
dixisse samuelē. Ecce audiui vocē vestrā iuxta oīa q locuti estis
ad me. & constitui super vos regem / & nunc rex graditur ante
vos: ego autē senui & incanui. Porro filii mei vobiscum sūt. Ita
conuersatus sum coram vobis ab adolescentia mea vsq ad diē
hanc. Ecce presto sum. Loquimini de me coram domino & co-
ram xpo eius/vtrum bouē ciuiusq tuleri an asinū: si quempia⁹
calūniatus sūt: si oppressi aliquē: si de manu ciuiusq mun⁹ accepi/
& contēnā illud hodie: restituāqz vobis. O pudicū animū. o cōti-
nentē manū. o iudicē incorruptū: & vocē magnificā admirandā
vniuersis & imitandā que de conscientia pura sic loquitur. Log-
mini de me corā dño & xpo eius q in celo & in terra iudices iu-
dicat. Logmini inq si bouē ciuiusq aut asinū tulerim. Utqz vil-
las aut predia: aut immēsa pōdera auri/ aut argēti/ aut preciose
supellectilis onera nō extorserat: qui magni reputabat iudicem

bouem oblatum accepisse aut asinum. Si quēpiam calūniat⁹ fuisset aut oppressisset aliquē. Neminē iniuste vexauerat q̄ om̄es calūnias excludebat: nec iudicium eius peniertebat caro vel sanguis: qui nullum vñq̄ oppressit. Si enim in manus eius quisq; in ciderat: nō eum iudex/sed propria iniquitas opprimebat. Si de manu cuiusq; munis accepi: contēnā illud hodie: restituāq; vos. Quid quo expressius dici poterat? Ut in summa omnem auaritie suspicionē tollat nullius muneris cōscientiam se docet habuisse: paratus contēnere & restituere si quid oīno exigi posset. Malebat enim illud restituere in presenti/ q̄ cū vñluris reddere in futuro: & contēnere illud. hodie satius iudicabat q̄ in cōspēctu dei & oīm electorum ex ea causa in euū contēptibilis apparet. Sed quid ad hāc contestationē eius: respōdit auditor: audi. Et dixerūt. Qui² vtiqz tot⁹ israel (nā ad oēs sermonē direxerat) i. Regū. xii.

Non es calūniat⁹ nos: neqz oppressisti: neqz tulisti de manu alii cuius quippiā. Si quis p̄consulū presidūve: aut tribun⁹: aut cētūrio: decuriove aut omnino aliquis magistratus tale testimoniuū a p̄nicipalibūs meuit: ad prouinciā nostrā quoq; accedat vt nostros magistrat⁹ doceat. Nā de vicecomitib⁹ & iustitiis que vt vulgari nostro vtar recte dicūtur errātes: vel tale audif/ eo qđ diligūt munera & sequātur retributiōes: nec liberāt pauperē a poētē: aduene & pupillo nō iudicant: & causa vidue nō īgreditur ad eos. Porro nec iudices ecclasiici sequunt^f samuelē: sed sicut popul⁹ sic & sacerdos. In cōē cōqueritur sapiētia. Tenētes legez nescierūt me: principes facti sunt: & ego ignorauī. Qđ vt ab humilioib⁹ liqueat q̄ decani sūt vel archidiaconi: nisi illi vt symō nostervenerabilis doctor in lege dñi dicere p̄sueuerat: in quoq; manibus iniqtates sunt: dextera eonuz repleta est muneribus². Felicissimū regē anglorū & normānoib⁹ & acquitanoniz adhuc inuictissimū ducē interroga: quid etiam de suis sentiat quos intrudit & dicet (vt opinor) quia non est malum in clero qđ isti nō faciant. Episcoporū tamē nomē & officiū venerabile est si tāta impleref sollicitudine quanta interdū petīf abitiōe. Et diligētur vt patres/ timerenf vt dñi/ colerētur vt fācti si exactionib⁹ parcerēt: & piicerēt ex aio q̄cquid prouenit ex calūnia: & omnē questū minime crederent pietatem. Ceterum sibi reuerentiaz subtrahūt & amore dum honores ābiunt: pecunias cipūt / & vel suas faciūt: vel alienas calūnias fouēt. Et qđ nescio q̄nō nota & pena oēm euadāt/q̄ exactionū & toti⁹ calūnioli questū sibi ad minus bessem vendicant. Nam vt solidū assem vñsurant

Hierem. ii.
Osee. viii.

ps. xxv.

Policratici de Curialiū nūgīs.

sibi aut̄ vt multū trientē dūtaxat archidiaconis & aliis officiis lib⁹ ne dicā cū pplo ministris iniqtatis cedūt. Sed nec legati sedis apostolice manus suas excutunt ab omni munere: qui iterum in prouinciis ita debachantur ac si ad ecclesiam flagellandam egressus sit sathan a facie domini. Conciunt angulos dominus/ ut prosteriant filios & filias eius qui lāguores & dolores animarum curauit in cruce. Commouent & conturbant terraz: vt videantur habere quod sanari oporteat. Hic tamē nō de omnibus sermo est: sed de his qui patris voluntate contempta serviuunt sue. Cōstat enim quia in omni officio domus domini: sic relinquuntur quidam: vt alii assumantur. Vidi ego ipse in oīb⁹ his decanos. f. archidiaconos: episcopos & legatos tāta sollicitudine operari in messe domini: vt merito fidei / & virtutis recte videri posset vineam patris in manu eorum prudenter & vtiliter collocatā. At alii sic versantur ac si ad thebas in fascinis excecas mittatur ab inferis thesiphone vel megera. Nam fere sic ab aula contra omniū vota fidelit̄ ad ecclesie publica officia accesserunt. Apud hos iudicium nihil est nisi publica merces. Atq; eques in causa qui sedet empta probat. Iustificant impiū p muneribus: exultant in rebus pessimis: letātur cū mala fiunt: vixq; tenēt lachrymas cū nūlachrymabile cernūt. Siquidem peccata populi comedunt & vestiuntur eis / & in eis multipliciter luxuriantur. Acceptores personarum & quasi quidā bonorū mallei: hoc enim didicerunt ab eis a quibus electi sunt. Ait sapientia. Venatio leonis onager in heremo: sic pascua sunt diuitium pauperes. Et sicut abhomatio est superbo humilitas: sic execratio diuitis pauper. Diues cōmotus cōfirmabitur ab amicis: hūilis aut̄ cū ceciderit expellif & a notis. Diuiti decepto mlti recuperatores: locutus est superbe: & iustificauerunt illum. Humilis deceptus est insuper & arguitur: locutus est sensate & nō est ei datum locutus. Diues locutus est & oēs tacuerūt: & verbū illius usq; ad nubes pducunt. Pauper locutus est & dicunt. Quis est hic? Et si offenderit subuertunt illum. Et hec quidē sunt iudicia eorum: quos curia docuit: immo oīm qui iustitie diuitias pferunt: & nihil potius ducunt q; habere diuitias: quo tamen vix aliquid inutilius est. Nullus istorū exultat cū xp̄m videt in terris. Nullus eorum est qui velit enī cū hominib⁹ conuersari: nullus q; ad bona opa pximorum decantet gloria in excelsis deo: & in terra pax hominib⁹ bone voluntatis. Hoc siquidem canticum est fidelium prelatorum qui speciosis incedunt pedib⁹: & ex eo bea-

Job. ii.

Versus Qui-
dij metham.
de inuidia.

Eccī. xiij.

Luce. ii.

tis q̄ pacem portant/ & quietē sanctimonie sociam/sine qua ne
mo videbit deum. Dicunt & hi cī sapiētia quia bona est substā Eccī.xiiij.
tia cui nō est peccatū in cōscientia:& nequissima paupertas in ore
impii. Clamitant in plateis quia beat⁹ vir q̄ inuenit⁹ est sine ma
cula:& qui post aurū nō abiit. Ac si aperte dicat. Q uisq̄ in mu Eccī.xxij.
nere magistr⁹ cuiuslibet aurū querit/maculā inuenit sine qua
nec acquiri nec esse potest apud audiū possessorē. Q uis vnq̄ pe
cuniā sine sordidatione manū tractauit diutius? Ex ea tamen
certe minus manus sordet q̄ animus. Nolo mihi malorū frige
scant limina:aut de nare canina sonare. Hī littera videaf. Nō
pono os meum in celum/ vt de patribus qui orbem iudicāt & a
nullo iudicantur in terris aliquid dicam:nisi plenū fide charita
te & reuerētia. Dicā tamen quod verum est/ adeo vt ei nemo fi
delium audeat refragari:dicam quod ipsi predictant. Dicam inq̄
quia non potest ciuitas abscondi supra montē posita/ & nequaq̄
latere possunt notitiā publicā que in cōspectu gentiū fiūt. Siqdē Matth.v.
omne animi vitiū tanto conspectius in se crimen habet/ quāto
maior qui peccat habetur. Sal quoq̄ ifatuatū ad nihilū valetvl
tra nisi vt proiiciatur foras/ & conculcetur ab hoībus vt pote vi
lis abiectione que nec ad stercoratiōem agroꝝ prodest. Sol quoq̄
orbem illustrat pleniū/quia in eminēti est. Q uid multa? Opa
singulorū testimoniū phibent de eis. Sic samuel oper⁹ testimo 1. Regū.xij.
nio iustificat⁹ est. Sed ne videretur populus ei blandiri/ & quasi
extimore vel fallacia false innocētie & inanis iustitie testimoniū
perhibere/populū religione iuramēti ad pfessionē veri artā
dum censuit dicens. T estis est dñs aduersus vos/ & testis xp̄us
eius in die hac/quia non inueneritis in manu mea quippiā. Et
dixit pp̄lus. T estis. Ac si fidē deo & regi suo debitam religiose
affirmationis obſidem faciant. Qz aut̄ esculentū & poculentum
acceperit: de scriptura certum non habeo. Sic enim scriptū est
Iudicabat quoq̄ samuel israel cunctis diebus vite sue/ & ibat p 1. Regū.vij.
singulos ānos circuuiens bethel & galgala/ & masphat/ & iudica
bat israelē in supradictis locis:reuertebaturq̄ i ramatha. ibi enī
erat domus eius & ibi iudicabat israel. Q uid aliud videtur so
nare l̄fa/nisi q̄ priuinciam ex officio circuibat ad expletionē iudi
ci/ & reuertebatur domū vt de proprio satisfaceret necessitat̄
Edificauit etiā ibi altare dño. Recte quidē/eo q̄ iurge sacrificiū
oporteat eē in domo iudicis:que cultu iustitie & mortū honesta
te & luce bonoꝝ operū scipaz exhibit tēplū dei vbi amo nō im
molatur sanguis hircorū & vitulorū:nec ciuis vitule inq̄natos

Matth.v.

Ibidem.

1. Regū.xij.

Ibidem.

Policratici de Curialiū nugis.

sanctificat ad emūdationē carnis: sed per pontificē magnū q̄ pe
netrauit celos iesū filiū dei vbiq; locoru offerri debet/ cōpositū
ius fasq; animi sanctiq; recessus mētis/ & in coctū generoso pe
ctus honesto. Veri siquidē adoratores sic adorāt patrē in spū &
x̄itate. An ne credis eū accepisse aliqd nomie sportularū? Hoc
enim p̄textu nō tā iudices q̄ iudiciorū caupones q̄ nequitiā suā
honestavolt palliare licētia iniquitatē suā colorare nitunt que
rétes. s. aliqua emolimēta negacionū quorū p̄ pte onera portant
Aut si emolimētu eē nō licet/ sit saltē p̄pensatio sūptū aut dā-
natorū. Hi tñ rari sunt. Quis enim erubescit dicere/qd mihi da
bis vt iustitiā tibi faciam? Nā vt p̄ se ipsa exhibeat frustra ex-
pectas. Nonne simile est/ac si dicatur. Quid mihi vultis dare/
vt meipsum abnegē: officiū pdā/ & dñm vendam?

C Pecuniam contēnēda esse pre sapientia/qd etiā veterū philo
sophorum probatur exemplis. Capl. XVII.

Socratis laus
Socrates qui
omnis a biecit
amore phīe.

Diogenis laus
de quo. S. li. iij
c. xiiij.

Gestus & com-
mendationes
diogenis p̄bi.
De vestitu
diogenis.

Diogenis ha-
bitatio.

Diogenes q̄
modo se calefa-
ciebat.

V Eguntur plurimi philosophorū/ diuitias nō solū con-
tēpsisse sed abieciisse: quasi impedimentū sapientie & vir-
tutis. Fecit hoc socrates quē oīm philosophorū secte:
quasi prudētie & x̄tatis vnicū fōtem venerant. An
tistenes q̄q; cū gloriose rhetoricā docuisset/ audissetq; socratez/
dixisse fertur ad discipulos suos. Abite/magistrū querite: ego
enim iam repperi. Statiq; vēditis que habebat & publice distri-
butis:nihil sub plusq; palliolū reseruauit. Hui⁹ diogenes ille fa-
mosissim⁹ sectator fuit potētior rege alexādro & nature hūane
victor. Cū aut̄ discipulorū antistenes nullū recipet/ & p̄seueran-
tem diogenē renouere nō posset:nouissime ei minat⁹ est clauā
nisi abiret. Cui ille obieciisse caput fertur: atq; dixisse/ nullus tā
durus bacul⁹ erit q̄ me a tuo possit confortio separare. Refert sa-
tyrus q̄ virorū illustriū scribit historias/ q̄ iste dyogenes pallio
duplici vs⁹ sit ppter frig⁹: peram p̄ cellario habuerit: secūq; por-
tauerit/ & q̄ clauā gerebat ob corpusculi fragilitatem:qua iā se
nex mēbra sustētare solitus erat:& emorathios vulgo sit appell-

atus:in pñtem horam poscēs a quolibet & accipiēs cibū. Habi-
tauit aut̄ in portarū vestibulis:& in porticibus ciuitatū: vfq; qq;
p̄fitens verū & transuentiū abigens aut notāsvitia: que mores
sedabant. Cūq; se torqueret in dolio: se domū volubilez habere
iocabat/ & se cū tēporib⁹ imutantē. Frigore enī os dolii x̄tebat
in meridiē: estate ad septētrionē: & vbiq; se sol inclinauerat/
diogenis simul p̄toriū x̄tebat. Quodā nō tēpore cū invī potā
di caueū lignū gereret/ vidi t puerū manu concava bibere: & eli-